

Nr 234.

Av herr **Nygren**, *angående revision av tullstadgan.*

Vid fjolårets riksdag tillät sig undertecknad att i samband med behandlingen av tullverkets stat påtala vissa bestämmelser i 1927 års tullstadga, vilka bestämmelser enligt min mening äro ägnade att medverka till onödig och för alla parter irriterande tidsutdräkt vid handläggning av tullärenden. Jag hänvisar till protokoll över andra kammarens förhandlingar tisdagen den 29 april 1930 och vad jag därvid anförde rörande §§ 157 och 158 i tullstadgan.

Yrkanden om revision av 1927 års tullstadga ha också framförts från andra håll, bl. a. i en till Konungen ställd underdånig skrivelse av april 1930, undertecknad av ett flertal av rikets handelskamrar.

Kritik mot tullstadgans formulering och innebörd har också tid efter annan framförts icke blott av representanter för näringslivet utan jämväl från tullverkets egen personal och dess organisationer, bl. a. i en synnerligen anmärkningsvärd artikel i nr 13—14 år 1930 av publikationen »Notiser från Tullverket», organ för Sveriges Allmänna Tulltjänstemannaförening.

Det synes sålunda uppenbart, att den gällande tullstadgan i vissa avseenden är mindre lämpligt formulerad och på grund därav ägnad att vålla såväl näringslivet som tullpersonalen betydande olägenheter. Under sådana förhållanden torde det, trots den korta tid denna stadga varit gällande, framstå som en ofrånkomlig nödvändighet att stadgan i viktiga avseenden underkastas revision samt att denna revision genomföres så snart ske kan.

Jag får sålunda hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam revision av tullstadgan av den 7 oktober 1927 med särskild hänsyn till de ovan antydda från olika håll framkomna anmärkningarna mot densamma.

Stockholm den 22 januari 1931.

Erik Nygren.